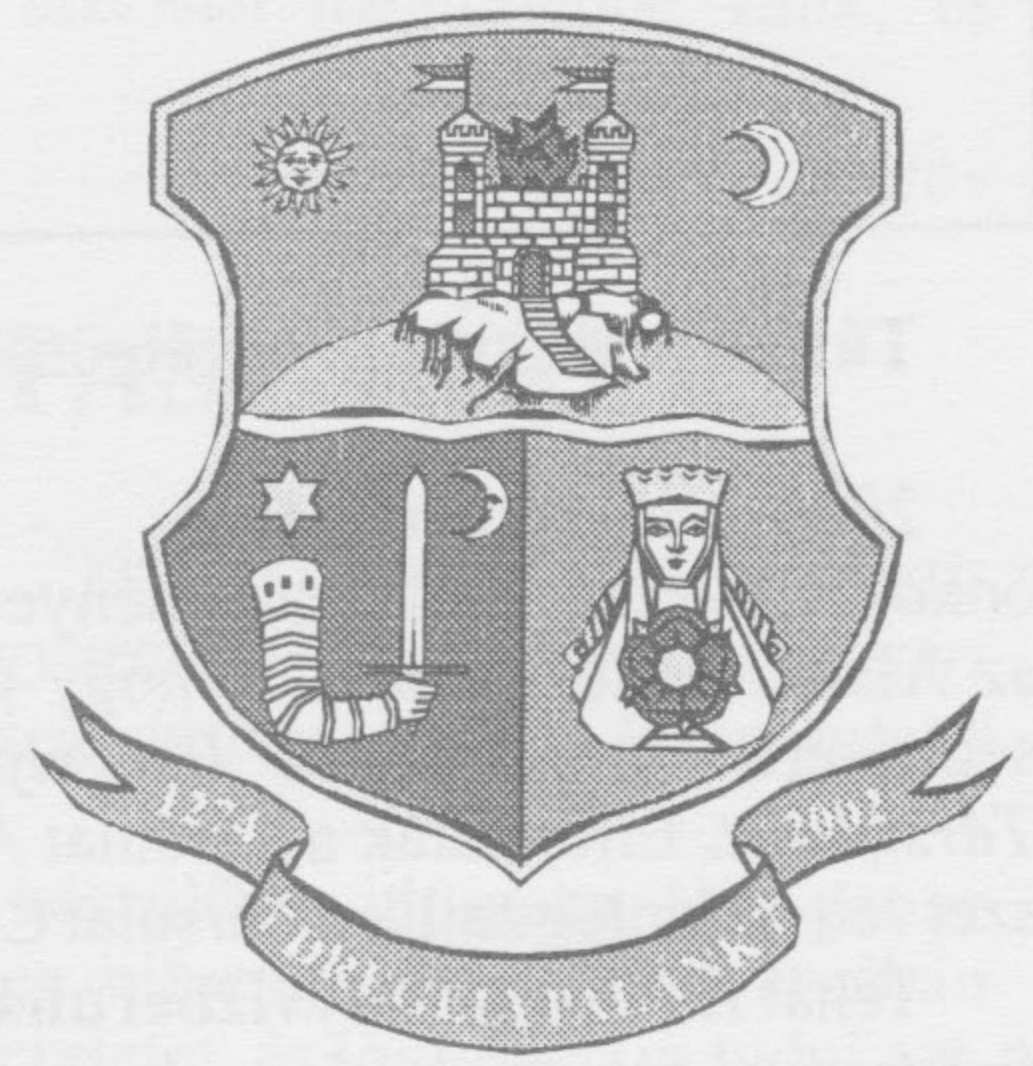

Apródhírek

Drégelypalánk község lapja

IV. évfolyam 3. szám

2007. december 21.

1.gyertyagyújtás:
Ég a gyertya, ég,
El ne aludjék.
Szíveinkből a szeretet
Ki ne aludjék!

2.gyertyagyújtás:
Ég a gyertya, ég,
Fusson a sötét.
Szíveinkből a rosszaság is
Kitakarodjék.

*Békés Boldog
Karácsonyi Ünnepeket
és Sikerekben Gazdag Új Évet!*

3.gyertyagyújtás:
Ég a gyertya ég,
Nő a fényesség.
Sötét földhöz a fényes ég
Egyre közelebb.

4.gyertyagyújtás:
Ég a gyertya, ég,
Az adventi négy.
Azt lobogják, azt hirdetik:
Jézus üdvözlégy!

Önkormányzati hírek

Társulat alakult és egyéb önkormányzati hírek

2007. november 16-án - Drégelypalánk és Hont községek önkormányzatai által kezdeményezett társulat szervezés eredményeként - az Alakuló Ülés kimondta, hogy a szennyvízberuházás megvalósításának segítésére létrehozzák a **Drégelypalánk-Hont Csatornamű Víziközmű Társulatot**. Elfogadták a Társulat Alapszabályát és megválasztották vezető szerveit (jelenleg zajlik a Társulat Cégbírósági bejegyzése).

Tehát ismét a **szennyvízberuházásról** lesz szó. Mielőtt azonban bárki is fintozva félretenné lapunkat, mondván, már megint a szennyvízről papolnak, szeretnék mindenkit megnyugtatni, csak az ügyvel kapcsolatos aktuális hírekről számolunk be. Elmúlt közel 10 év, a csatorna-beruházás megvalósítására mégsem került sor. Ez valóban kudarc. Az ok: az elmúlt időszakban pályázataink eredménytelensége miatt nem sikerült a szükséges állami támogatást megszerezni (most ne firtassuk miért.....)

A cél elérése azonban most is aktuális, szükséges, tervünkről nem tettünk le. Csak a helyzet vált nehezebbé.....

Nevezetesen, az **áremelkedések miatt a beruházás megdrágult, és az állami támogatás összege folyamatosan csökkent, és a feltételek is szigorodtak**. Kedvező hír viszont, hogy az Európai Unió nagy fontosságúnak tartja a környezetvédelem kérdését és hajlandó is ezt támogatni, de szigorú feltételekkel és a lakosság fokozott bevonásával és szerepvállalásával.

A jövőben tehát a nagyobb reménnyel kecsegtető EU-s pályázatok benyújtásával nem elég hogy az önkormányzat azt állítja, hogy szeretnénk a szennyvízcsatorna hálózatot kiépíteni településünkön. Ezt a lakossági igények bizonyításával (szándéknyilatkozatok, szerződések) igazolni is szükséges. Az EU támogatását ahhoz is köti, hogy az érintettek, igénylők is áldozzanak ezért, a mai feltételek szerint minimum 15 %-ot. Elvárás az is, hogy a lakosság hozzájárulási szándékának komolyságát bizonyítsa is, például a cél megvalósítása érdekében történő takarékoskodással, gyűjtögetéssel.

A Társulat megszervezésével igyekeztünk a fenti feltételeknek megfelelni. Annak is, hogy a viszonylag szerény összegű (2.150 Ft/hó) havi önrészbefizetés lehetőségének megteremtésével a beruházáshoz való csatlakozást szinte mindenki számára elérhetővé tegyük és a rendelkezésre álló állami támogatást (a betett összeg 30 %-a) is igénybe vehessük.

Fentiekkel arra a kérdésre igyekeztem válaszolni, hogy miért kellett víziközmű társulatot szervezni.

Még egy joggal felmerült kérdés! Jó, de miért ilyen drága a beruházás lakossági önrésze, hiszen máshol csak 80-, 100-, 150.- ezer Ft-ot fizettek az emberek!? A fentiekben úgy érzem erre is válaszoltam, de most megismételve és összefoglalva: sajnos azért, mert az **elmúlt évek alatt az áremelkedések miatt az amúgy is méregdrága beruházás még tovább drágult** (ma Drégelypalánk és Hont együtt 1,2 milliárd Ft körüli összeg, amely az 1999-2000. év környékén még csak 800 millió forintba került volna).

A másik ok: az **állami támogatás mértéke folyamatosan csökken**. A 90-es évek közepén 95-98 %-os támogatás is létezett, ma az EU maximum 85 % támogatást nyújt.

Természetesen, ha a most benyújtott pályázatunk nyer, tehát a beruházás megkezdődhet, azon leszünk, hogy a legolcsóbb és legjobb kivitelezőt válasszuk.

A lakosság és vállalkozások befizetéseit (érdekeltségi hozzájárulás) nem az önkormányzat kezeli, hanem a létrehozott víziközmű társulat, amely szervezet minden fillérről köteles elszámolni. De az önkormányzat is abban érdekelt, hogy a beruházás minél alacsonyabb összegű legyen, hiszen a **lakossági önrész** (melynek tervezett nagysága 180-200 millió forint) **hitelfelvételének kamatait (50-60 millió forint !)** a két önkormányzat **vállalta magára**.

Tisztelettel kérem tehát megértésüket és támogatásukat, ezt eddig is tapasztaltuk.

Örömmel tájékoztatom Olvasóinkat, hogy a víziközmű társulat közel **72 %-os támogatással alakult meg**, ennyien jelezték eddig a beruházáshoz való csatlakozásukat.

Fontos azonban, hogy a havi részleteket mindenki pontosan fizesse, mert az állami támogatás csak a pontos és rendszeres fizetés mellett vehető igénybe.

Nem riogatásként és cinikusan mondom, hogy a beruházás megvalósulása esetén valamilyen formában a nem csatlakozóknak is meg kell fizetniük a saját részüket. Hiszen az infrastruktúra fejlesztés valamennyi ingatlan értékét növeli a községben, és mindannyiunk környezetét óvja, tehát közös teherviselést követel. Ezután ismertetném Önökkel a Társulat szervezetét:

Intéző Bizottság

elnök: Lukács Béla

tagjai: Gál Magdolna

Hidvégi Vincéné

Csósza Tibor

Dombai Gábor

Ellenőrző Bizottság

elnöke: Viczián János Attila

tagjai: Drégelyi József

Mócher István

Küldöttek:

Gál Gyula

Szendrei János

Urbán Ferenc

Vargáné Moczok Erzsébet

Adler László

Benkó László

Kiss István

Dr. Kapás József

Lezsák József

Miklós János Gábor

Pálmai István

Rados Gábor József

Tóth László

A jövőben a szennyvízberuházással kapcsolatos valamennyi kérdésben a víziközmű-társulat tisztségviselőitől is tájékoztatást kaphatnak.

A továbbiakban néhány aktuális információ:

Önkormányzatunk képviselőtestülete november 23-i ülésén elfogadta a **2007-2010 évekre szóló gazdasági programját**. A program részletesen foglalkozik az önkormányzati feladatellátás valamennyi területével. **Célként jelöli meg: a szolgáltatások színvonalának emelését, az infrastruktúra fejlesztését, a turizmus és idegenforgalom fejlesztését, a gazdasági társaságok segítését, a munkahelyteremtést, az épített és természeti környezet védelmét, a közigazgatás korszerűsítését stb.**

Az alábbiakban néhány fontosabb projektről, csak felsorolásszerűen:

- idegenforgalom és turizmusfejlesztés,
- csatornahálózat kiépítése,
- 45-50 férőhelyes időkothona kialakítása,
- utak, járdák burkolatainak felújítása,
- Kossuth úti orvosi rendelő akadálymentesítése és egészségügyi centrummá alakítása,
- Általános Iskola épületére magastetős szerkezet építése,
- temetői ravatalozó épületére magastetős szerkezet építése,
- a sportpályán sportöltöző korszerűsítése,
- Művelődési Ház homlokzatfelújítás és nyílászárók cseréje.

Fenti terveink természetesen csak pályázati pénzek igénybevételével valósulhatnak meg, melyek közül a szennyvízberuházás és az orvosi rendelő átalakításának pályázatait már beadtuk, és a többi pályázat előkészítése is folyamatban van.

Fontos hír, hogy a közel **egy éve üres II. számú házi orvosi kör orvos pótlása megtörténik**. Drégelypalánk és Hont községek képviselőtestülete elfogadta Dr. Szép Imre háziorvos pályázatát. A fiatal doktor úr **2008. február 1-től** vállalkozásban kezdi majd meg gyógyító munkáját, fogadjuk őt bizalommal!

Befejezésül pedig az év végi ünnepek közeledtével szeretném a képviselőtestület és valamennyi munkatársam jókívánságait továbbadni!

Községünk valamennyi polgára részére kívánunk békés, meghitt, szép karácsonyi ünneplést.

A következő esztendőt pedig kezdjük reménységgel.....

Kívánunk mindenkinek jó egészséget, méltó megélhetést, biztonságot, emberi megbecsülést, szeretetet, és az Isten segítségét.

Dombai Gábor polgármester

Ünnepváró gondolatok...

"**Boldog az a nép, amely tud ünnepelni..**" Zsoltár/

Antoine de Saint-Exupery: *A kis herceg* c. világhírű regényének léleksimogató, örök emberi igazságokat feltáró gondolatait újra meg újra elolvassuk, nagyon gyakran idézzük.

Nekem éppen az a rész jutott eszembe, amikor a róka a kis hercegnek bölcs okfejtéssel arról beszél, hogy az igazi ünnephez hozzátartoznak "bizonyos szertartások". Szertartások, melynek lényege, hogy a várva várt találkozáshoz a róka díszbe akarja öltöztetni a szívét. Majd szomorúan még hozzáteszi, hogy ezeket a szertartásokat sajnos elfelejtették az emberek, pedig: "Attól lesz az egyik nap más, mint a másik, az egyik óra különböző a másiktól."

Halandó testünket könnyű ünneplőbe öltöztetni.

Elég hozzá egy jó ízléssel kiválasztott ruha, egy előnyös frizura, egy kellemes illat, egy derűs mosoly. Külsőségek.

Lelkünket miért nehezebb???

Pedig enélkül nem ünnep az ünnep. Ami a lelket öltözteti, az szemmel nem látható, olyan belső harmónia, amelyért rohanó, gondokkal teli hétköznapjainkban nagunknak kell megküzdenünk.

Nincs két egyforma ünnep. De valamiben ünnepeink mégis megegyeznek: felemelnek a hömpölygő hétköznapok fölé, s egy kis lélegzethez juttatják a napi gondoktól, a napi robottól fulladozó szívünket-lelkünket. Ettől lesz igazán ünnep az ünnep.

Az adventi várakozás, az ünnepi készülődés percei, napjai a fejünk felett ismét észrevétlen elrohanó idő most egy kis megállásra, gondolkodásra, lelki elmélyedésre hív minket. Arra a bizonyos "ünnepi díszbe" való öltözésre.

Advent békés csendje, a várakozás öröme talán mindannyiunk számára megadja majd ezt a harmóniát.

Legyen békés, derűs és boldog a közelebbi 2007-es Karácsony!

Kiszely Józsefné

“Legyen minden napunk karácsony!”

Az adventi készülődés jegyében a Művelődési Házban tartottuk azt a foglalkozást, melynek résztvevői maguk készítették el adventi koszorújukat. Felnőttek és gyermekek szorgoskodtak, hogy szebbnél-szebb "alkotásaikkal" szerezzenek örömet családjuknak és maguknak.

Szemet gyönyörködtető asztali díszek is készültek, valamint karácsonyi díszek, amelyek aztán felkerültek a Szondi parkban felállított fenyőre.

Pár nap és újra itt a Karácsony...

A ma embere ezekben a napokban üzletből üzletbe rohangál, hogy megvegye azokat az ajándékokat, amelyek még hiányoznak. Az ajándékozás szép és nemes dolog, mert ez a SZERETET jele. De a rohanás mellett próbáljunk meg egy kicsit többet törődni gyermekeinkkel, unokáinkkal!

Nem az a fontos, hogy hány ezer (esetleg tízezer) forintos ajándék van a fa alatt. Egy saját készítésű ajándéknak is megvan az értéke, hiszen abban benne van az ajándékozó szeretete.

Minden külsőségnél fontosabb, hogy együtt legyen a család. Rohanó világunkban ez egyre ritkábban adatik meg. Ilyenkor Karácsony tájékán örülünk minden együtt töltött percnél! Gondoljunk arra, hogy két évezreddel ezelőtt Betlehemben egy gyermek született, nem olyan körülmények közé, mint a mai gyermek. Allítsuk példaként gyermekeink, unokáink elé a Szentcsaládot! Feledjük el egy időre a plázák világát, és vegyük észre a rászorulóban, az elesettben a betlehemi gyermeket, aki azért született erre a világra, hogy minket megváltson és üdvözítsen. Ha így

szemléljük a közeledő ünnepet, akkor biztosan meghittebbé válik, és megszületik szívünkben JÉZUS.

Drégelyvári Józsefné

KALÁSZ-KARITÁSZ HÍREK

"Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri járandóságát, mégis Ínségbe jut."

Ismét itt a karácsony, eljött az ünnepi készülődés időszaka. Hívogat az otthon melege, az ajándékozás öröme, hiszen milyen jó látni a másik arcában megbújó mosolyt, milyen jó kifejezni a szeretetet, és jó milyen jó tudni azt, hogy szeretnek...

Adakozunk, osztogatunk, ajándékozunk, hiszen ebben az időszakban nagyobb a készletünk bennünk arra, hogy jobban odafigyeljünk embertársainkra.

A társadalom odafigyelésén, szolidaritásán, és nem utolsósorban rajtunk is múlik, hogy hányan éheznek, vagy hány ember szenved a nélkülözés miatt.

Az adakozás alapvetően nem az anyagi helyzet kérdése, hanem inkább lelki beállítottság, hiszen arról szól, hogy tudok-e a másikkal szolidáris lenni.

Sokan vannak, akik a maguk szükségéi közepette is önként segítenek másokon, és egy belső öröm tölti el őket.

Nem mindegy, hogy milyen belső indítékkal adományozunk, mindenki úgy adjon, hogy előre eldöntötte a szívében. Ne kedvtelenül, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Nem az anyagi érték a fontos, hanem a cselekedet, az, hogy az egyik ember gondolt a másikra.

Adjon hálát mindenki, aki nem szorul rá a segítségre, és ne irigyelje attól, aki kapott. Inkább nyissuk meg szívünket, lelkünket, és lehetőségeinkhez mérten segítsük azokat a környezetünkben élő embereket, akik arra rászorulnak, mert jobb adni, mint kapni.

Karitás csoportunk is egész évben próbál segíteni - lehetőségeihez mérten - a szükségben szenvedőkön. A karácsony előtti élelmiszer csomagok elkészítése már hagyománnyá vált, melyet személyesen viszünk a családoknak. Jóleső érzés látni az örömet az arcukon, és hogy az a kis segítség is jól esik, de legfőképp az, hogy gondoltunk rájuk.

Idén az otthonban élő idősekhez is el tudtunk látogatni, nagy örömet szerezve nekik.

Itt szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy szeretettel meghívjam a Kalász csoport nevében idősebb testvéreinket, a faluban élő magányosokat **karácsonyi műsorunkra**, egy kis közös együttlétre, melyet **december 23-án, vasárnap délután két órakor tartunk a Művelődési Házban.**

A falu gyermekei, asszonyai műsorral készülnek, mi pedig egy kis ajándékkal, megvendégléssel szeretnénk teljesebbé tenni az ünnepet. Természetesen odafigyelésünk nem csak karácsonykor szükséges, hanem egész évben, hiszen Szt. Erzsébet sem kampányszerűen segített a szegényeken, mindig lehetett rá számítani.

Terveinkben szerepel, hogy a közösségi házban (volt Harangozóház) havonta ügyeletet tartunk és várjuk a segítségre szorulókat, segíteni akarókat is. Ezúton is köszönjük azoknak, akik felajánlásaikkal segítették munkánkat.

Hozzon az ünnep mindnyájunknak igazi lelki gazdagodást, békés karácsonyt!

'56 hőseinek emléke

Gyertyafény, félhomály, halk zene fogadta a műv.házba érkező ünneplőket. A szabadság eszméiért küzdő '56-os hősök emlékéért **Végh Gyula szuggesztív gitárjátéka**, éneke és **Tóváry Judit varázslatos hangja** idézte föl.

A **Polgármester Úr** köszöntőjében felhívta a figyelmet '56 örökségének méltó őrzésére, s egyben **megnyitotta a „Szabadság” c. fényképkiallítást.**

Az alkotók - Érsekvadkert, Dejtár, Balassagyarmat, Szügy és Drégelypalánk néhány fotósa - egy „szakkörbe” tömörülve segítik egymás munkáját, az új technikák elsajátítását. A tagokat és munkájukat pár szóval bemutató kiállítás-szervező, **Láng Attila** kuriózumként említette a Galápagos-szigeteki fényképeket, valamint azt a fotót, amelyet Koszovóban készített a háború után: az útjelző tábla közepén egy puskagolyó ütötte lyuk, s átnézve rajta, pontosan a falu templomára irányul a tekintet. Nemcsak képeket láttunk, hanem, akinek „szeme” volt, gondolatokat is.

Köszönjük az alkotóknak, akik közönség előtt már többször bemutatkoztak, s büszkéek vagyunk arra, hogy **Kovácsné Kalmár Erika fényképei** is helyet kaptak a profi fotók között. **Záhorszky Mónika** nagyoroszi rajztanár foltvarrások képei is színesítették a termet.

Pálmai István és csapata zenéje kísérte a lehullott őszi levelek díszletei között nézelődő közönséget. A meghitt hangulat, a családi légkör és a színvonalas, tartalmas műsor a szervezők hozzáértését dicséri.

De vajon hol volt a többi drégelypalánki, hiszen tavaly, a forradalom 50. évfordulóján oly sokan vettünk részt a fáklyás felvonuláson?!

T.Zs.

ÓVIMORZSÁK

Tanulás vagy nevelés folyik az óvodában? Miért fontos az óvodai élet?

A kettő egy úton jár, ahol vannak spontán kialakuló és szándékosan kialakított helyzetek, szituációk, amelyek megoldásra várnak. Mi legyen a helyes megoldás? Ezt tanuljuk egy életen keresztül.

„A gyerekek felnevelése nem hasonlítható semmilyen feladat, megoldási művelethez. Nem hiszem, hogy lehet tárgyilagosan, csak elhatározásokkal nevelni, hogy lehet tudatos felkészüléssel nekifogni, és adott pontig elvinni, végrehajtani. A nevelés a gyerekekkel való természetes együttérzés...

A felnőtt maga is változik az együttélés során. És minél szorosabb és melegebb a kapcsolata a gyerekekkel, annál inkább formálódik gondolkodása, viselkedése, egész világképe. Vagyis csak az lehet jó nevelés, amelyik kölcsönösségen alapszik, amelyik a nevelőt is neveli.” Horgas B. - Levendel J.: „A gyerekek között”

„Mindnyájan tanulunk, cselekszünk és tanítunk.” Mondja Richard Bach: A tanulásról című munkájában.

Vekerdy Tamás pszichológus egyik könyvében felteszi a kérdést, hogy mit kell megtanulni a gyermeknek iskolás kora előtt. A kérdésre három dolgot említ, meg kell tanulni játszani, kérdezni és odafigyelni. Ha mindig kap az életkori és szellemi képességének megfelelő választ a felnőttől, akkor megtanulja, hogy mindig bátran fordulhat hozzá kérdéseivel. Kellő odafigyeléssel sok mindenben tájékozottabb lesz, sok mindenben gazdagabb. Persze ehhez kell a helyes felnőtt minta is, hiszen a kisgyermek ezt utánozza. Egyszerű példa erre az, hogy a kulturált étkezés szokásait akkor taníthatjuk, ha magunk is így étkezünk, ez más területekre is vonatkozik. A felnőtt tanítgatása sokszor mintakövetés formájában találkozhat a gyermeki tanulással, ami közvetett módon hat a gyerekekre.

A tanulás motoros /cselekvő/, szenzoros /érzékelő/, verbális/szóbeli/, és szociális úton történik. A tanuláshoz meg kell tanulni, mozogni, járni, látni, beszélni és élni. Ennek színtere nem lehet a televízió, ami előtt mély tespedésbe zuhanva fogadják a rájuk zúduló, sajnos többnyire negatív információkat, hatásokat. Ezek a megfelelő szűrő nélkül / aki a felnőtt kell, hogy legyen /nemhogy a tudásukat növeli, inkább súlyos pszichés, morális károkat okozhat. A televíziózás nem segíti a problémamegoldó képesség fejlődését, nem nyújt mindennél fontosabb érzéki és személyes tapasztalatokat. Persze a helyes, megfelelő mértékű televíziózási kultúra is hozzátartozik a gyermek életéhez. Itt helyes szelektálással, a meg nem értett információ magyarázatával, a jó és rossz tudatosításával bizonyos mértékig a fejlesztést is szolgálhatja. Azonban a személyes kontaktust a televízió nem pótolhatja, ha még a legfejlesztőbb ismeretnyújtó, az életkorának megfelelő szintű műsort, vagy mesét választjuk is számára.

A személyes, csak neki szóló mesét, amihez még érintés is társul nem pótolhatja semmi, nélkülözhetetlen mind az érzelmi, mind az értelmi nevelés területén, hiszen ami csak nekünk szól személyesen, arra befogadóbbá válunk. Az érintés fontosságát egyre inkább hangsúlyozza az orvosi és természetgyógyászati társadalom egyaránt. Ez akár a gyógyítás egyik pillére is lehet, hiszen a szeretet közvetítője, az optimizmus nélkülözhetetlen eleme, ami a betegnek orvosság.

Miért fontos az óvoda? A szociális nevelés, a szocializáció, vagyis a társadalomba való beilleszkedés a gyermekeknél a játékokban, együttjátásban nyilvánul meg, alakul. Itt tanulja meg, hogyan lehet osztozkodni a csoport játékaiban, hogyan lehet együtt élni és játszani másokkal, különböző igényű, viselkedésű gyerekekkel, ismerkedik a mássággal. Megismeri és tanulja, hogyan lehet játszani olyan helyen, ahol rajta kívül még sokan szeretnének helyet, teret szerezni. A szerepek szabályokhoz, szokásrendszerekhez kapcsolódnak, amelyben benne van az egymáshoz való alkalmazkodás, a másik ötletének, viselkedésének az elfogadása, az együttjátás megfelelő magatartásformája. A csoportban kialakult

rendszerrel szükségszerűen el kell fogadniuk. Az óvodai csoport együttléte, sajátos életkörülménye jelentős szerepet tölt be a gyerek szocializációjában. Különböző tevékenységeken, feladatokon / pl. játékok elrakása/, munkán / pl. naposi munka, stb./ keresztül tanulják az egymás iránti felelőséget, az egymásért tenni akarását.

Ezen kívül az iskolaérettség kritériumainak eléréséhez sok tudatos fejlesztő tevékenységgel, kommunikációs, empirikus/tapasztalati/, kognitív /megismerő/, koherens /összefüggő/, komplex /sokrétű/ játékos tanulási helyzetek teremtésével, járulunk hozzá. Közben jártasságot szereznek az ismeretek körében, fejlődik megfigyelőképességük, szándékos figyelmük, absztraháló képességük, feladattartásuk, kötelességtudatuk, stb... Az óvoda nem iskola, ahol írni és olvasni kell megtanulni a gyermekeknek. Hangsúlyozom, hogy itt azoknak a képességeknek, készségeknek a fejlesztése történik, amelyek az iskolai tanulás feltételei. Ennek fő színtere elsősorban a játék, valamint a tudatosan tervezett, szervezett játékos feladatok, tevékenységek. Nem ott kell lemérni a tudását, hogy leírja-e a nevét, vagy hány verset tud.

„Nem akkor szeretjük gyermekünket, ha minden szeszélyét kiszolgáljuk, hanem, ha kihozzuk belőle a legjobb tulajdonságait, ha megtanítjuk szeretni azt, ami nehéz.” /Nadia Boulanger/

GYEREKSZÁJ:

- Egy kisfiú dicsekszik, hogy tud festeni az apukája. Megkérdezzük, hogy mire fest, mire válasza- "Hát papírra irka-firkát".

- Egy kisfiút több feladattal bízik meg, miközben haza készülődök. Mivel sokalлом a kiadott feladatot, segíteni szeretnék neki. Ő így reagál: „Jól van, megcsinálom, csak menj innen! Hova menjek? Kérdelem, mire Ő- "hát haza!"

- Az egyik kisfiút figyelmeztetem, hogy nem gombolta ki a ruha ujját festés előtt. - "de óvó néni nem jutott eszedbe" - válaszolja ő. Nem nekem kell már számon tartanom, hanem neked, hiszen minden alkalommal figyelmeztetlek titeket. - „de te vagy a

felnőtt, nem én" A kíváncsiság furdal, így megkérdezem: - hát te ki vagy? „En csak egy kisfiú.”

- Középső csoportos kislány, aki az óvó néni szerepében szeret tetszelegni, rendszabályozza a gyerekeket séta közben. „no megállj csak, nehogy visszamenjek, mert megkeserülöd! De tudod mit? vissza is megyek!”

- Az egyik öt éves fiú közli: „óvó néni voltunk mamával a templomban.”- Imádkoztál ott?- „Hát persze”- Kiért?- „Hát azért, aki meghalt, hogy jobban legyen.”

- Martin naposkodik, de még kezdőként. Mielőtt elkezdik a naposok a terítést meg kell számolni, hányan ülnek az asztalnál, mennyi terítéket vigyenek. Ő gondolkodóba esik, majd megszólal. "Óvó néni, hányan vagytok? Ötön?"

- A nagyobb gyerekek már önállóan szedik a levest a tálból. Mi hangsúlyozzuk, hogy egyszerre csak egy merőkanállal merjenek, mert amit kiszednek azt illik is megenni. Az egyik kisfiú megfigyelte, hogy én két kanállal szedtem, és nyomatékkal közli velem: - "Óvó néni az már biztos, hogy ezt mind meg kell enned!"

- Vita folyik valamiről, ami az elmúlt héten történt. Beleszól az egyik kislány, aki betegség miatt akkor éppen hiányzott:- " úgy gondolom.." Társa rögtön reagál a dologra: - „te csak ne gondoldj semmire, mert itt sem voltál!"

- Miért nem köszöntél a néninek Balázská? - „Nem tudtam, mert éppen akkor nyeltem le a nyálamat.” - indokolja meg.

- Almafa előtt megállunk, amin még akad egy-két alma. - Melyik mese jut eszetekbe róla? kérdezem. /Szutyeyev: Az alma című mesére gondolok, amit már meséltem nekik./ Az egyik kisfiú bölcsen feleli „Hát a körte.”

- Hajamat rendezgeti Virág, mert Ő a fodrász a szalonban. Ildikó pedig az arcomat kenegeti, mint kozmetikus. Az egyik flakont emelve mondja - "most a szádat fogom rúzsozni". Virág rákiált. „Mit csinálsz, hiszen az arcfölmosó!" Virág munkájával elégedetlen Ildikó, ezért fogja a fésűt és Ő is megfésül, közben kommentálja - „na, most már nem vagy boszorka!"

- Középsős leány, mint szakértő nézegeti a hajamat, tetveket keres benne. Valamit hosszan tanulmányoz, majd felkiált - „Basszus ez meg nem is tetű!"

- Memória (párosító) játékot játszunk. Ildikó felháborodottan kiált. - „Te csalsz!" - Barátnője rögtön visszavág - „persze, hogy csalog, mért csak te tudsz?" Közéledik karácsony, kívánunk mindenkinek szeretetteljes, békés ünnepeket, továbbá, hogy a fény szülessen meg a lelkekben! A jövő évre kívánjuk „Legyen idő a munkára - ez a siker ára. Legyen idő a játékokra - ez az örök ifjúság titka. Legyen idő a nevetésre - ez a lélek muzsikája. Legyen idő a gondolkodásra - ez az erő forrása. Legyen idő olvasásra - ez a bölcsesség alapja. Legyen idő, hogy kedves légy - ez a boldogsághoz vezető út. Legyen idő álmódzásra - kocsidat majd egy csillaghoz vezet. Legyen idő, hogy körül nézz - túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy. Legyen idő, hogy szeress és Téged is szeressenek - ez isteni kiváltság /Régi ír áldás/

Mákné

MÚZEUMOK ŐSZI FESZTIVÁLJA DRÉGELYPALÁNKON

Ebben az évben is megrendezésre került az országos Múzeumok Őszi Fesztiválja programsorozat, melyhez a „HÉTKÖZNAPOK TÖRTÉNELME” témakörre a drégelypalánki Művelődési Ház is adott be pályázatot. Az Oktatási és Kulturális Minisztérium 150.000 Ft pályázati támogatást ítelt meg az intézmény részére.

A program címének a **FEDEZD FEL-PRÓBÁLD KI-ÉLD ÁT!** címet adtuk.

Olyan „élettel teli”, kulturális élményeket, változatos, szórakoztatva oktató programokat találtunk ki, amelyek révén a kézműves foglalkozásokkal, mesterségek bemutatásával a résztvevők átélhették a közös munkálkodás, a

„A múltat tiszteld a jelenben, és őrizd meg a jövőnek!”

„Dregel et Palancka” Drégely és Palánk régészeti emlékei címmel Majcher Tamás régész tartott vetítéssel egybekötött előadást.

Ezt követően Karaffa Gyula író „Épphogy csak beszólok...” című a környék népi szólásait, meséit bemutató **könyvbemutatója** kezdődött, melyet Kiszely Józsefné igazgatónő mutatott be az érdeklődőknek. A szerző munkásságát Végh József helytörténész, a Magyar Kultúra Lovagja méltatta. A műből Konczili Éva, az író felesége olvasott fel részleteket.

Külön színfolt volt a helyi gitáros fiatalok műsora Pálmai István vezetésével.

73 fő vett részt ezeken a programokon, elsősorban gyerekek és fiatalok, de szép számmal megjelentek szülők és érdeklődő felnőttek is.

Második alkalommal 2007. november 10-én szombaton találkoztunk.

Ezt a programot már nagyon várták az érdeklődők, bizonyítja hogy megnőtt a résztvevők száma, hiszen nagyon szép szám a 96 fős látogatottság.

Újabb kézműves foglalkozásokra került sor: csuhébaba-készítés, korongozás, üvegfestés, csipkekészítés, textildíszek készítése helyi alkotókkal. A nagyszámú érdeklődők elsősorban gyerekek és fiatalok voltak, de jó néhányukat elkísérték a szülők is.

„Szondi György és Drégely vára emlékezete” címmel hely- és irodalomtörténeti előadást tartott Végh József helytörténész, aki a legújabb irodalmi és helytörténeti kutatásaiból adott ízelítőt a felnőtt érdeklődők részére. Nagyon örültünk, amikor az előadáson megtudtuk, hogy kiadásban is meg fog jelenni 2008-ban Végh József összegyűjtött anyaga.

Terényi Mancsi néni finom házi készítésű pogácsájának, Hegedűs Erzszi néni málna- és ribiszke szörpjének, a palánki kishegyi bornak is nagy sikere volt a most már idegenekkel is bővült rendezvényen.

Végezetül szeretném elmondani, hogy igyekeztünk a programokba bevonni a környék kézműveseit, alkotóit, népi iparművészeit, lehetőséget adva számukra a bemutatkozásra. Így jöttek hozzánk a szomszédos Hontról, Nagyorosziból, Dejtárról, Rétságról kézművesek, előadók, akik nagyon örültek a lehetőségnek.

Köszönet kolléganőimnek: Juditnak, Bőbének és Edinának lelkiismeretes, kreatív, odaadó munkájukért, mellyel elősegítették a rendezvények sikeres lebonyolítását.

Műv. Ház ig.

közös együttlét élményét és örömét nemtől, kortól függetlenül.

Első alkalommal 2007. október 13-án szombaton találkoztunk.

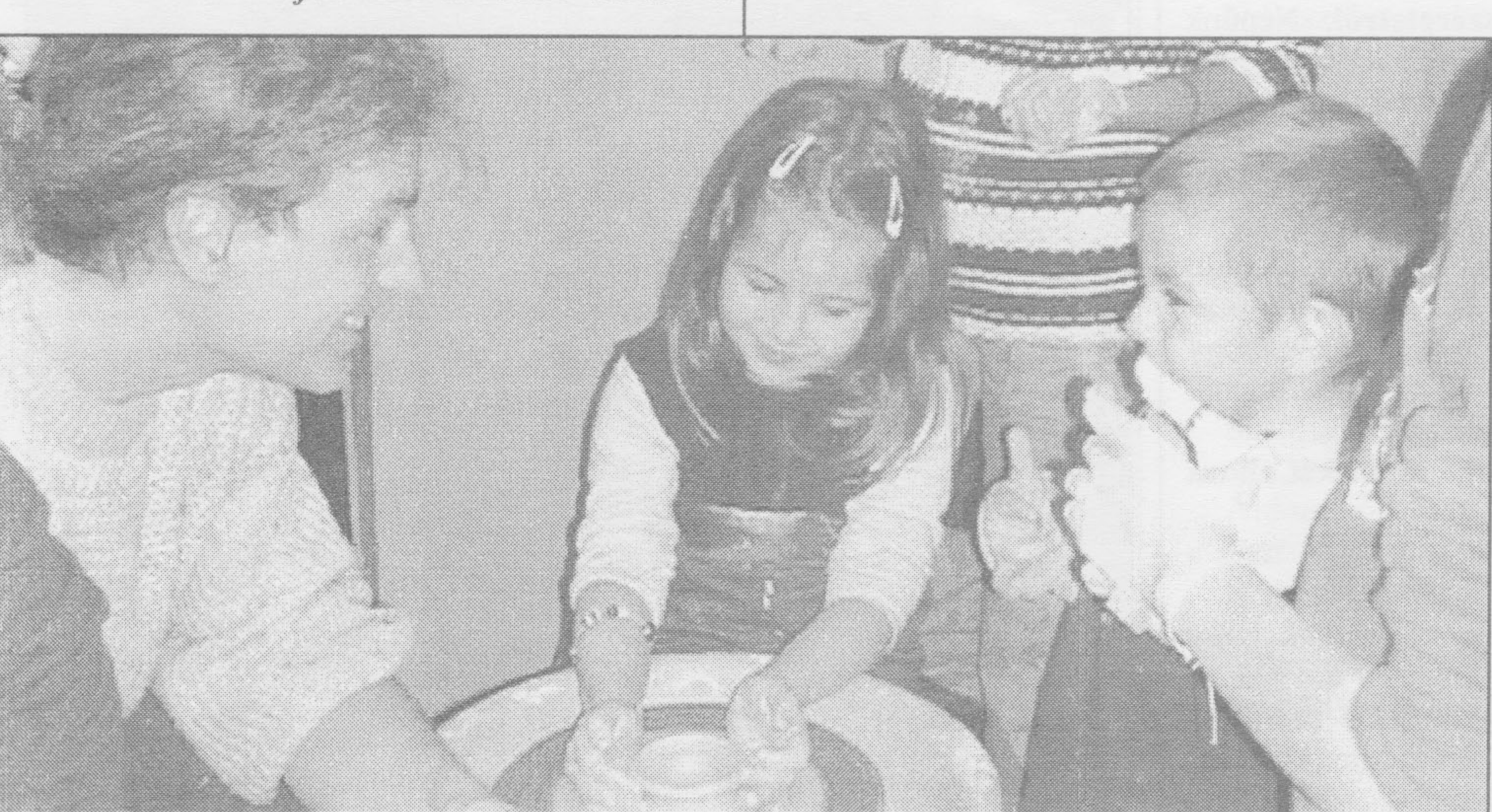
Kézműves alkotóházi foglalkozásokkal: **bőrözéssel, nemezeléssel, gyöngyözéssel** vártuk az érdeklődőket, de megismerkedhettek a **fafaragás és mézeskalácskészítés** rejtjelmeivel is a gyerekek és felnőttek.

Az alkotók munkáit is kiállítottuk, így kellemes környezetet tudtunk varázsolni a programokhoz, melyeknek szép látogatottsága volt.

A **kincskereső játék** során sétát tettünk a

község történelmi és kulturális kincsei nyomában. Interaktív játékos feladatokat kaptak a két csoportra (török sereg, magyar vitézek) osztott gyerekek, akik a felnőttek, dr. László Judit, Magyar Rózsa és Oláh Piroska segítségével kutatták fel a „kincseket” (gyöngyöket, üveggolyókat, fabatkákat, aranytallért, édességet) rejtő kincsesládát, amelyhez a különböző helyek felkeresése nyomán jutottak el a gyerekek (templom, Szentháromság-szobor, Szondi szarkofág, Szent Vendel kápolna, Szondi kiállítóterem... stb.).

A kincskereső játéknak nagyon nagy sikere volt.

„Teremttségében élő ember”

Dr. LIMBACHER GÁBOR néprajzkutató előadása

2007 novemberében a Szent Erzsébet év lezárásaként a drégelypalánki Művelődési Házban LIMBACHER GÁBOR néprajzkutató tartott vetítéssel egybekötött előadást „Teremttségében élő ember” - Szent Erzsébettől napjainkig címmel.

A gépészmérnök, szociológus, etnográfus, muzeológus végzettséggel rendelkező néprajzkutató tudományos minősítését a Palócföld népi vallásosságában kiemelkedő egyének néprajzi-antropológiai kutatása révén szerezte. A legismertebb, feleségével alkotott könyvük címe: **Népi**

vallásosság a Palócföldön.

Templomunk védőszentjéről, **Szent Erzsébetről** sok olyan új információt hallottunk, amit eddig még nem tudtunk.

Szent Erzsébet férje, Lajos 3 évig itáliai hadjáraton vett részt, és ez idő alatt Erzsébetnek kellett vezetni az uradalmat. Ekkortájt nagy szárazság volt az országban, így rossz lett a termés. is Erzsébet már ekkor istápolta a betegeket, szegényeket. Kórházat alapított és ő maga ápolta a rászorulókat. Amikor Lajos az itáliai hadjáratról hazajött, ő eléje lovagolt, és amikor találkoztak, ezernél többször is megcsókolta férjét, mert annyira szerette. Éjjel gyakran otthagya a hitvesi ágyat és Istenszeretettől a földön aludt, hogy ne szeresse túl a férjét. A bünt mindenkor súlyánál fogva kezelte, akár gazdag, akár szegény volt valaki.

Nagyon sírt, mikor férje elment a keresztes háborúba. Kötényben kenyert vitt a szegényeknek és ekkor történt a rózsacsoda: „Lélekből látán”-rózsát látott kenyér helyett.

Szent Erzsébet csak 24 évig élt, de egész életében vallotta: „Az ember célja nem az, hogy minél tovább húzza a földön, hanem egyre közelebb kerüljön Istenhez”.

A néprajztudós beszélt még a **paraszti hazaszeretetről**. Népünk hazaszeretetének, magyarságtudatának összetevői alkotják a magyar szentek tiszteletével és az egyház nemzetformáló történelmi szerepével a vallási életet. Hétköznapijainkban a mai korra már nem annyira jellemző, de az 1800-as, 1900-as években a **keresztény hit az emberek minden cselekedetüket áthatotta**. Megtudtuk az előadótól, hogy mi a Boldoganya gerenda a házban. (nem statikai szerepe volt!) A hidak, vizek mellett álló Nepomuki Szent János szobrot nemcsak az árvíz ellen állították fel, hanem pletyka ellen is. Még az én gyermekkoromban is az volt a szokás, hogy mielőtt megszeltük a kenyeret, keresztet vetettünk rá, ha pedig véletlenül leesett a kenyér felvettük, leporoltuk és megcsókoltuk.

A régiiek nagyon sok keresztet állítottak fel a határban, kápolnákat, ahová imádkozni jártak.

Mikor egy házat felépítettek nem hiányzott belőle a kereszt, még a disznóólba is keresztet faragtak, hogy a Jóisten az állataikat is védje meg.

A vetítés alatt az idősebbek Margit néni, Bözsi néni -, mondták, hogy bizony ez így volt.

A néprajzkutató könyveit is bemutatta: **A „Kegyelmekkel tündöklő boldog Anya”, Szent Anna tisztelete és a Palóc Búcsú**. Szent Anna kultusza ma is időszerű, hiszen a szent hagyomány szerint ő pártfogó a

gyermekáldásban, a könnyű szülésben, a meddőséggel szemben, a magyarság számára létkérdéssé vált népesedésben, a családi életben, a szegények, betegek, egyéb szükségben szenvedők megsegítésében és a haldoklók pártfogásában. Senkinek, ki őt tiszteli, kérését hiába nem hagyja.

Hazaszeretet, magyarságtudat a népeletben című könyve reprezentatív formátumban, 234 színes képpel jelent meg. Az író a magyar népi kultúra inspirálta a könyv megírására. **A Kereszténység és államiság Nógrád megye ezer éves történetében** c. könyve az egyetemes kereszténységről, Szűz Mária országaról szól.

Az előadóval sokan elbeszélgettek a vetítés után, aki minden könyvet eladott, amit magával hozott. Jó lenne, ha a majdani a Tájház berendezésében is segítségünkre lenne Limbacher Gábor.

Örvendek, hogy az előadáson több mint 40-en vettek részt. A nyugdíjas klubtagokon kívül is sok volt az érdeklődő.

Ragács Imréné

Élet a Nyugdíjas klubban...

Nyugdíjas klubunknak jó kapcsolata van a környező falvak klubjaival. Nagyoroszival már évek óta együtt járunk a **Salgótarjánban megrendezett Idősek Fesztiváljára**. Október 6-án a **Nagyorosziban megrendezett Idősek Napjára** egy busszal mentünk át, ahol nagyon színvonalas műsort láttunk.

A borsosberényi Nyugdíjas Klub már egész évben kereste velünk a kapcsolatot. November 28-án - Demeter Károlyné klubvezető meghívására - klubunk tíz tagja **ellátogatott Borsosberénybe**. Nagy vendégszeretettel vártak bennünket. Busai István polgármester úr is megtisztelte a klubot jelenlétével és köszöntőjével. Plébános atya is jelen volt.

A berényi klub tagjai finom pálinkával, süteményekkel kedveskedtek nekünk. Ízletesre sikerült a pörköltjük is. A klubvezető Gabika

mindenkinek megkérdezte a nótáját, melyet elénekeltünk.

Remélem jövőre, farsang idején sikerül majd viszonznunk a vendégszeretetüket.

Bevallom őszintén, egy kicsit elszomorodtam, mikor láttam, hogy ők mennyire összetartóak és embertisztelőek. Bízom benne, hogy mi is nyomdokaikba léphetünk.

Mikulás járt december 4-én a klubban. Pálmai István és tanítványai (*Márta Alexa és Vilt József*, valamint az alkalmi énekkar: *Balla Tímea, Lukács Lilla, Pásztor Bettina, Tóth Anna és Pálincás Melinda*) gyönyörű énekekkel köszöntötték a tagokat. Magyarné Rózsa felejthetetlen Mikulást alakított. Köszönet mindenkinek, akik felemelővé és ünnepélyessé tették a Mikulás estét!

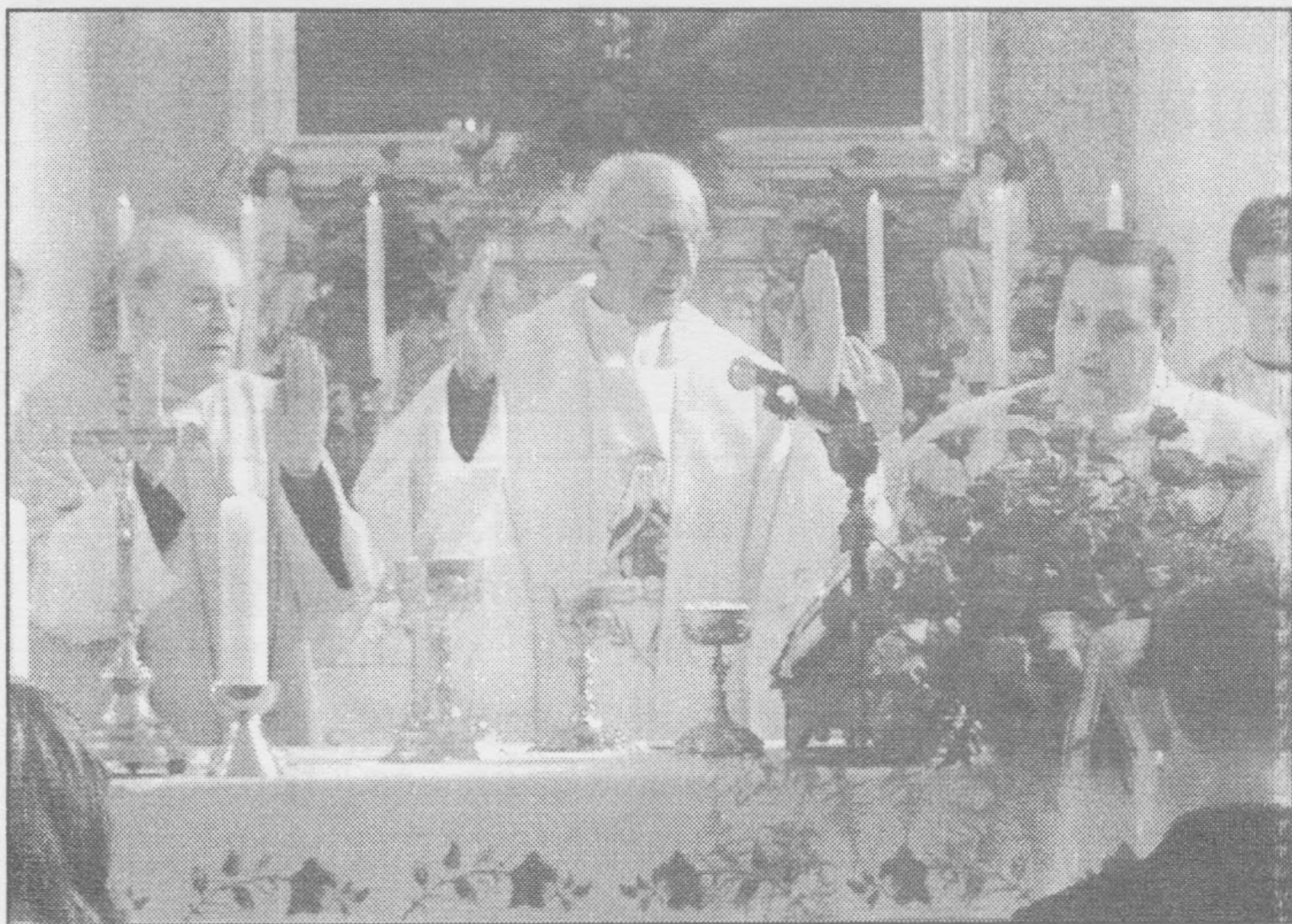
Ragács Imréné

Egyházi hírek

SZENT ERZSÉBET BÚCSÚ

Az elmúlt egyházi évet Szent Erzsébet emlékének szenteltük, mivel az idén ünnepeltük e nagyszerű szent születésének 800. évfordulóját. Nekünk, drégelypalánkiaknak ez különösen jelentős volt, mivel templomunk

védőszentje Árpádházi Szent Erzsébet. 2006 novemberében Paskai László bíboros úr nyitotta meg templomunkban a Szent Erzsébet évet.

Méltó bezárásként ennek az ünnepi évnek a búcsúi szentmisét november 18-án Kabar Sándor atya mutatta be, aki 1966-72 között volt a drégelypalánki hívek plébánosa.

A szentmise elején a beköszöntő beszédben kedves emlékei közül idézett. Szentbeszédében volt egy nagyon tanulságos mondat: „A keresztények azok az emberek, akiken áthatol a fény.” Most Karácsony

közeledtével, amikor egyre növekszik a fény az adventi koszorúkon, jusson eszünkbe Sándor atya mondata, hogy kik is azok a keresztények??? Amikor a beszédet hallgattuk, visszafiatalodtunk néhány évtizedet, s kedves szavai bearanyozták lelkünket.

Talán mindenki nevében mondhatom, hogy Kabar atya jelenléte templomunk búcsúnapján, felejthetetlené tette mindnyájunk számára a Szent Erzsébet év lezárását. Az atya kedvessége, a belőle sugárzó szeretet nyomot hagyott mindenkiben, aki azon a búcsúi szentmisén jelen volt.

Ezúton is köszönjük Hlédik László atyának, hogy ebben a jubileumi évben az Ő szervezőkészségének, figyelmességének köszönhetően sok-sok élménnyel lehettünk gazdagabbak azokon a felemelő eseményeken, melyeknek templomunk adott helyet. (kiállítások, koncertek, utazás) Köszönjük tartalmas, kiváló retorikával megfogalmazott, szívhez és észhez szóló szentbeszédeit, melyek lelki gazdagodásunkat szolgálták ebben a jubileumi évben.

Drégelyvári Józsefné

SZERETNI AKARUNK MINDENKIT!

Isten maga a szeretet. Tehát minden, amit tesz, az szeretetből történik. Az is, hogy megteremtett, gyermekévé fogadott, törődik velünk és egykor

hazavár minket az örök boldogságba. Természetes, hogy ezt a jóságot viszonzni akarjuk. Hogyan? „Aki szeret engem, megtartja tanításomat.” „Ez az én parancsom: „Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket.” Jézus tanítványainak ez az ismertető jele, azt mondta: „Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

„Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért.” Ő a mi példaképünk, életét adta értünk. János apostol ezért ír így: „Arról ismertük meg Isten szeretetét, hogy életét adta értünk. Tehát nekünk is oda kell adnunk életünket testvéreinkért.”

Életünk odaadása nem azonos a halállal. Aki egész életét arra adja, hogy szolgál testvéreinek, abban él és növekszik a szeretet. Jézus szerint tehát az szeretet, aki jót cselekszik, aki ad, hogy másoknak örömet szerezzen. Ez a szeretet nemcsak érzélem. Azt a jót kell adnom, amim van: pénzem, értékeimet, tudásomat, időmet, figyelmemet, mosolyomat stb., és ha kell, az életemet is. Jézus feltétel nélküli szeretetet kíván, amint az atya is feltétlen, Golgotáig menő szeretetet kíván tőle. A szeretetszolgálat alól senki nem vonhatja ki magát. Nem hivatkozhatunk mentő példaként senkire és semmire. „Aki meg akarja találni életét, elveszíti azt, de aki értem elveszíti életét, megtalálja azt...”, Jézusért, országáért, az örömhírért mindent fel kell tudnunk adozni.

Egy írástudó megkérdezte Jézustól, hogy melyik a legfőbb parancs. Jézus így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet ...” - ez a legfőbb parancs. A második hasonló ehhez: „Szeresd felebarátodat ...” Ezeknél nagyobb parancs nincs.

Kit kell tehát szeretnünk? Istent és az Embereket. Isten szeretete azonban nem képzelhető el az emberek szeretete nélkül. Összetartoznak. Hiába imádkozom, hiába járok templomba, ha haragszom embertársaimra. Ha közönyös vagyok irántuk, ha nem adok, ha nem segítek nekik, akkor nem szeretem sem őket, sem Istent. Jézus feltétel nélküli, mindent átfogó szeretetet kíván tőlünk, mégpedig az emberek javára. Erről ír János apostol „Szeressük tehát Istent, mert Isten előbb szeretett minket. „Aki azt állítja : szereti Istent, de felebarátját gyűlöli, az hazug. Aki ugyanis nem szereti testvérét, akit lát, Istent, akit nem lát, hogyan szerethetné? Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: „Aki szereti Istent, szeresse testvérét is.”

Istent csak úgy szerethetjük, ha szeretjük az embereket. Melyik embert kell szeretnünk? Mindegyiket. Félreérthetetlen tanítása ez Jézusnak: „Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet! Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót haragosaitokkal és imádkozzatok üldözőitekért és rágalmazóitokért... Ha azokat szeretitek csak, akik titeket szeretnek, mi lesz jutalmatok? Nem így tesznek a vámosok is? És, ha nem köszöntitek, csak barátaitokat, mi többet tesztek? Nem így tesznek a pogányok is? Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint Mennyei Atyátok.”

Jézus, tehát az ellenségszeretetet is megköveteli tőlünk, szeretetünkől senkit sem zárhatunk ki: azokat sem, akik szeretnek, azokat sem, akik gyűlölnék bennünket.

Ha Jézus tanítását követné a világ, megszűnne a viszály, a háború, a boldogtalanság. A Jézushoz tartozó emberek mindenkit „felebarátnak” tekintenek, akit szeretni kell.

Jézus azonban testvérekről is beszél. Kik ezek? Azokat nevezi testvéreknek, akik magukévá teszik a mindenkire kiterjedő szeretetparancsot. Nekünk, Jézus testvéreinek össze kell fognunk, hogy testvérré tegyük minden felebarátunkat.

A felebaráti szeretet parancsa az Ó- és az Újszövetségben: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Ez volt a régi parancs. Jézus új parancsot adott: „Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást is.”

Szeress!

Mindig azt kérdelem: Ó miért? Hozzád fut szívem válaszáért!

Mondd, miért van annyi fájdalom: Halld a szívünk vágya szól!

Nem szólsz, csak egy szót, s ez lesz a válasz, s nem kínoz végre a sok "miért".

Megérték mindent, a fény eláraszt, egyetlen szó csak mit súgysz felém:

Szeress! S eltölt friss erő! Szeress, már minden érthető!

Szeress és nem lesz fájdalom, dalod száll újból! Szeress, a társad jó barát!

Szeress és hordozd bánatát! Keresd az önfeláldozást! Vállald mások sorsát!

Szeress! Hisz erre vár a szív! Szeress! Az élet útra hív!

Szeress! És elhal bánatunk, együtt könnyebb az út!

Szeress, ha boldogságra vágysz! Szeress, ha új világra vársz!

Szeress! Élj mindenkiért, mindig őrizd e célt!

Adj, mást is boldoggá teszel! Adj, és te is boldog leszel!

Áldozz, jöjj, osszad szét erőd! És megújul a föld!

Szeress, csak ezt mondom neked! Szeress, ezt mondom szüntelen!

Szeress s megérted hirtelen milyen lesz a Menny!

**SZERETETBEN BOLDOG, BÉKÉS, KEGYELEMTELJES
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET KÍVÁNOK MINDENKINEK!**

iff. Széles József

PANZIÓS FALUSI VENDÉGLÁTÓKÉPZÉS

Többszöri próbálkozás után végre **elindult a falusi vendéglátó képzés Szécsényben**, a szépen kialakított Kézművesházban. A tanfolyam időtartama 250 óra, mely elméleti és gyakorlati képzésből áll, és OKJ-s végzettséget ad mindazoknak, akik sikeresen elvégzik azt. Az elméleti képzésben alapvető vendéglátói, kommunikációs, idegenforgalmi és környezetvédelmi ismereteket oktatnak. A gyakorlati képzésben a hallgatók a falusi vendégasztaltól a mezőgazdasági ismereteken keresztül a program szervezésig sok mindent megtanulnak. Most még nem előírás a tanfolyam elvégzése, ill. végzettség megszerzése, de nem tudhatjuk, hogy a törvényeket hogyan módosítják a jövőben.

Ugyan a tanfolyam még csak most indul, de bárkinek, aki gondolkozik azon, hogy a jövőben ezzel szeretne foglalkozni, bátran merem ajánlani, hogy jelentkezzen, végezze el, és utána sokkal könnyebb lesz belevágni az újba, az ismeretlenbe. Hiszen a falusi vendéglátó hazai és külföldi turistáknak biztosít szállást és igény esetén étkezést kertes lakóházban, - ahogy ezt a képzés célja is mondja. Az étkezéshez felhasználja konyhakertjében és gazdaságában termesztett zöldségeket, gyümölcsöket és a tenyésztett háziállatokat. A szűkebb lakóhely és tájegység nevezetességei, kirándulóhelyei ismeretében programot ajánl és egyéb turisztikai információkat ad a vendégek részére. Népszerűsíti tájegysége kulturális értékeit, különös tekintettel a népszokásokra, hagyományokra, népi kismesterségekre.

A most indított tanfolyamon 25 hallgató vesz részt, öten Drégelypalánkról: *Kövi Istvánné, Mócher Istvánné, Czellahó Attiláné, Géringerné Méder Andrea és Kulman József.*

Szeretnék köszönetet mondani Szécsény és Környéke Önkormányzatai Társulásának, valamint Pintérné Kanyó Juditnak, a tanfolyam fő szervezőjének, hogy lehetővé tették számunkra a tanfolyamon való részvételt, és támogatást tudnak nekünk biztosítani. *Géringerné M. Andrea*

A SUGÁRKANKALIN TURISZTIKAI EGYESÜLET HÍREI

A Sugárkankalin Turisztikai Egyesület a Nemzeti Civil Alapprogram által meghirdetett „Civil szervezetek működési támogatása” c. pályázaton **147.000 Ft vissza nem térítendő támogatást nyert.** Az összeget az egyesület működési költségeihez használjuk fel. (irodaszer, posta, telefon, utazási költségek stb.)

Az Egyesület az Ökotárs Alapítványtól „**Madármegfigyelő- és pihenőhely az Örökségeink útján Zöldút egyik állomásán**” címmel **700.000 Ft vissza nem térítendő támogatást nyert.**

A pályázat egy 500 m²-es megfigyelőhely kiépítését teszi lehetővé kilátó résszel, esőbeállóval, tájékoztató táblákkal. A pályázati összegből tereprendezés, (egy része már el is készült) irányjelzők, térképtábla, szóróanyagok elkészítésére lesz lehetőségünk.

A megvalósult fejlesztéssel **segítjük a térségbe érkező madárbarát turisták tájékozódását**, a folyópartok és általában a **természeti környezet védelmét és használatát.** Remélhetőleg felgyorsul a térség turisztikai fejlődése, **több látogató várható a körzetbe**, akik így még jobban megismerhetik az „Örökségeink Utján” Zöldút természeti, kulturális és történelmi kincseit.

Köszönjük az Ökotárs Alapítványnak és a TOYOTA Motorsnak a támogatást.

Október hónapban a **diósjenei Diófesztiválon Knyazoviczkiné Dobos Julianna** mutatta be az egyesületet, s tartott **vetítéssel** egybekötött tájékoztatót az egyesület eddigi tevékenységéről.

Decemberben **Pásztor Ildikó** Ipolynyéken az Ipoly Eurorégió „*A Középső Ipoly-mente természeti és kulturális értékeinek feltárása*” című **konferenciáján** „Élhető táj - élhetőbb vidék” címmel tartott **előadást** a Sugárkankalin Turisztikai Egyesület bemutatásával.

P.I.

MADARAS HÍREK

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, valamint a Cserhát Természeti és Kulturális Értékeiért Alapítvány által októberben szervezett **Európai Madármegfigyelő Napok** Nógrád megyei programjának egyik helyszíne Drégelypalánk volt. Az Ipoly-völgyben megtartott madarászkiránduláson még sohasem vettek részt ennyien.

A mintegy száz érdeklődő túrák keretében ismerhette meg a Csadó-tanya változatos madárvilágát.

„Az Ipoly-völgyi madarászkirándulás résztvevői 23 madárfaj 3778 egyedét figyelték meg, legnagyobb számban seregélyeket” - mondta Frenyó Gábor, a MME alelnöke. A résztvevők láthatták a magyar természetvédelem címerállatát, a **nagykócsagot** is. Jöttek érdeklődők Érdről, Törökbálintról, Dunaharasztaból és Budapestről is.

A **golyák életét bemutató tablósorozat** egyik állomása volt Drégelypalánk.

A Teleház adott otthont a kiállításnak október 8-ától november 4-éig. A kiállításon túl vetítéssel egybekötött előadással is vártuk a gyerekeket. Közel 80 fő vett részt a programokon, óvodások és iskolások vegyesen. Az információkban bővelkedő, figyelemfelkeltő, és a gyermekek számára is érthető előadást Papp Ferenc, a *Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület* Nógrád megyei képviselője tartotta, aki könnyen megtalálta a gyerekekkel a közös hangot, és készséggel, rendkívül nagy türelemmel válaszolt minden kérdésükre.

Ezúton is köszönjük, hogy eljött hozzánk, s mindig szeretettel várjuk!

Szívesen teret adunk a hasonló programoknak, mert fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek természetet szerető felnőttekké váljanak.

Berényi Edina

Házasságot kötöttek:

Kovács Tibor - Bangó Klementina
20007. nov. 14.

GÓLYAHÍR

Lutterbach Réka
Dombai Andrea - Lutterbach Balázs

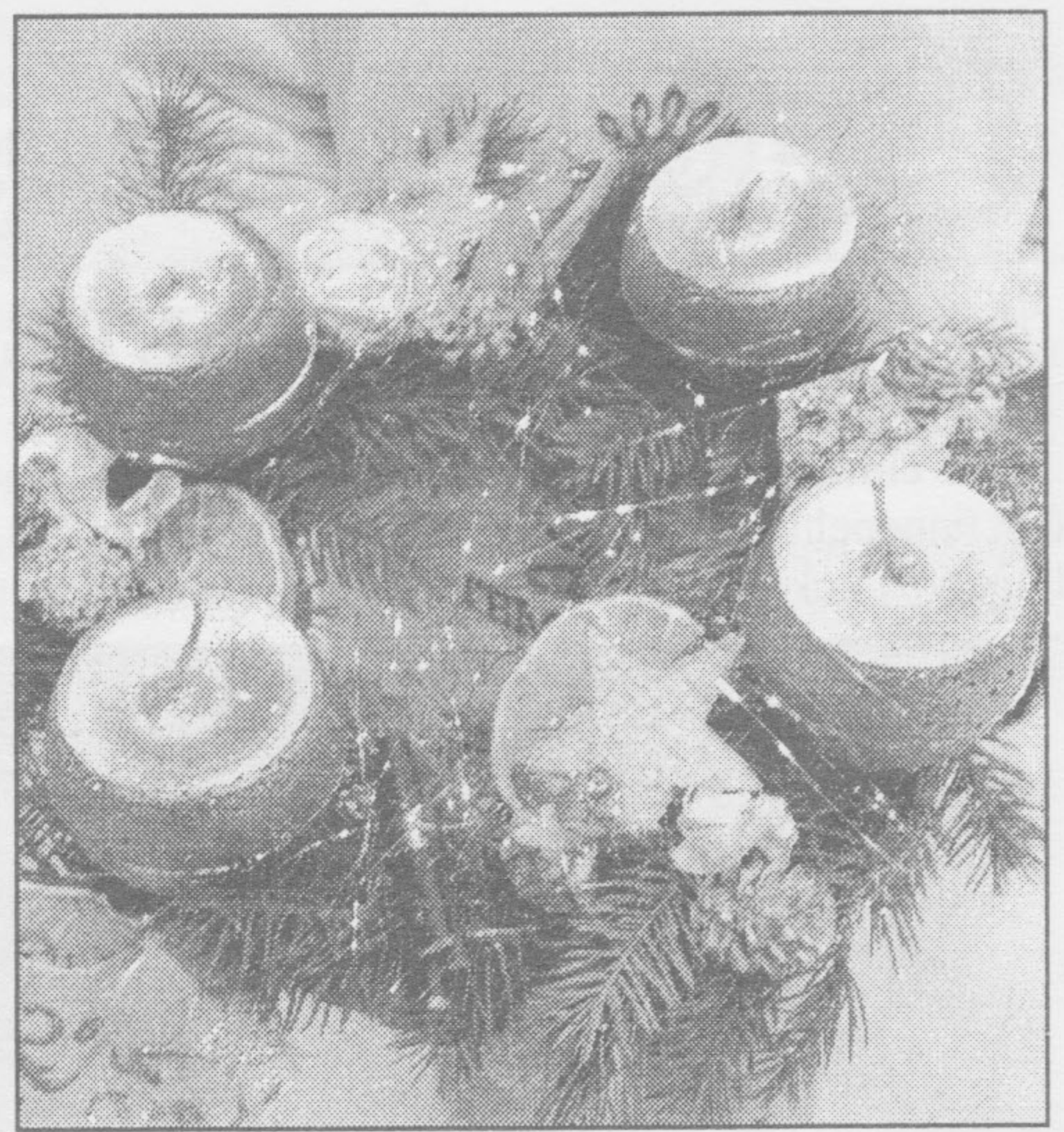
Virág Virginia Borbála
Virág Beáta - Magyar László

Kovács István
Kovács Apollónia - Kolompár István

KEGYELETTEL BÚCSÚZUNK

Eltávoztak közülünk:

Badai József
Illés Istvánné (Diósi Erzsébet)
Gáspár János
Dúló István
Herczeg Gáborné (Zsíros Edit)
Fazekas Istvánné (Hajdú Erzsébet)

Az Apródhírek szerkesztősége köszöni mindazok segítségét, akik megosztották velünk véleményüket, és segítettek az újság szerkesztésében és fennmaradásában. Megköszönjük, ha továbbra is segítik munkánkat.

**AZ APRÓDHÍREK MINDEN
KEDVES OLVASÓJÁNAK
BÉKÉS, BOLDOG, ÁLDOTT
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS EREDMÉNYEKBE
GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK!**

szerkesztőség

Apródhírek

Drégelypalánk község lapja

Megjelenik kéthavonta 600 példányban.
Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség:

Művelődési Ház és Közművelődési Könyvtár
Drégelypalánk Fő út 7. Telefon: 35/367-364,
567-070

Készült : Z.Horv Reklámstúdió, Dejtár
Felelős kiadó: Dombai Gábor polgármester